
PODWIEDZIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m podwiedziony.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. podwieść.

Zachęcony, pobudzony:

podwiedziony kim, [czym]: [Márzfálek slyząc to/ podwiedziony chćiwością pieniędzy fzedł do włałney żony [aby ją nakłonic do nocy z królem]. HistPonc H.] Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »Duchem Świątym podwiedziony«: Divino spiritu tactus, Duchem świaątym podułzczony/ nádchniony/ podwiedziony. Mącz 439d.

a. *[Skłoniony do wystąpienia zbrojnego: Aczkolwiek popędliwość ludzka gwałćić śmiała Práwá świaěté/ y Bogi do gnięwu wzbudzála: Będac téz podwiedziony/ ia człowiek fpokoyny/ Wielekroćiem powłtawał do nięłczelnéy woyny. VegKmita 13.]*

Synonimy: namowiony, natchniony, pobudzony, zapalony.

Cf **PODWIEŚĆ**

KW, AL